

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 900-1936)

Originalt emne

Ejendomme og Inventar

Kommunens Malerforretning

Uddrag fra byrådsmødet den 11. februar 1937 - side 5

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 900-1936)

Skrivelse fra den konservative Byraadsgruppe angaaende den kommunale Malerforretning.

Fra Landsretssagfører I. C. Sørensen forelaa følgende Skrivelse:

"I Fortsættelse af min Meddelelse i Gaar i Budgetudvalget skal jeg paa den konservative Byraadsgruppes Vegne anmode om, at det maa blive foreholdt den kommunale Maler, at han ikke skal give sig af med at indsende Tilbud paa Skovvangsskolen, Belysningsvæsenets Administrationsbygning og lignende Bygninger, som er udbudt i offentlig Licitation, da det er en Urimelighed overfor de andre Tilbudsgivere at lade en kommunal Maler deltage i en saadan Licitation. Den kommunale Maler kan sætte Arbejdet til saa lav en Pris, han vil. Underskudet skal Kommunen i saa Fald nok komme, til at betale alligevel. Eller han kan i sit Tilbud lade være med at medregne Udgiften til sin egen Løn, Kontorholds og mange andre Udgifter, Kommunen i Forvejen betaler, saaledes at han paa Forhaand er i Stand til at tage ethvert Arbejde, hvis han stiler efter det. Dette er en Urimelighed mod Byens private Mestres.

Det er i det hele taget et Spørgsmaal, om man i denne By bør have en kommunal Maler, og om ikke den Drøftelse, vi tidligere har haft om dette Spørgsmaal, paany burde tages op. Der er i og for sig ikke nogen Basis længere for en kommunal Malerforretning her i Byen."

Fra Udvalget for Bygninger og Inventar forelæa følgende Erklæring:

"Til foranstaaende skal bemærkes, at den kommunale Maler ikke havde spurgt Udvalget, om Tilbud maatte indgives. Dersom Udvalget var blevet spurgt, havde det ikke givet Tilladelsen."

Borgmesteren erindrede om, at den kommunale Malerforretning blev oprettet i 1918, fordi man ikke var tilfreds med den Maade, som Malermestrene afgav Tilbud paa. Man var tidligere blevet enige om, at den kommunale Maler ikke skulde give Tilbud ved Licitationer, ogsaa fordi man havde en kooperativ Malerforretning, der i nogen Grad kunde virke som Kontrol angaaende Priserne. I det foreliggende Tilfælde var Udvalget ikke blevet spurgt, men Stadsarkitekten havde sagt til Maleren, at han i og for sig ikke havde noget imod, at han indgav Tilbud, da der ikke var meget Arbejde for Tiden, og han nødig vilde afskedige nogle af de bedste Arbejdere. Nu fik Sagen ikke nogen Betydning, idet Skoleudvalget havde indstillet det næstlaveste Tilbud til Arbejdet ved Skovangsskolen, og til Arbejdet ved Belysningsvæsenet var den kommunale Maler ikke den billigste. Det Punkt i Skrivelsen om at overveje, hvorvidt man skulde bibeholde den kommunale Malerforretning, burde næppe drøftes nu, men henvises til den kommende Budgetbehandling, og Taleren vilde derfor henstille, at man tager Sagen til Efterretning.

I. C. Sørensen takkede for Borgmesterens Udtalelser og kunde gaa med til at tage Sagen til Efterretning under Forudsætning af, at den tages op ved den forestaaende Budgetbehandling. Der var næppe mere Basis for en kommunal Malerforretning.

J. P. N. Siig pegede paa, at naar den kommunale Maler havde saa lidt at bestille, at han skulde til at konkurrere med de private Mestre, saa var det det bedste Bevis paa, at Forretningen var overflødig.

H. J. Baden havde tænkt sig, at denne Sag efter den højtidelige Skrivelse skulde slaas meget stort op. Den kommunale Malers væsentligste Arbejde var at besørge Kommunens Reparationsarbejde, og det blev gjort meget tilfredsstillende. Der kunde selvfølgelig siges meget baade for og imod Princippet, men man maatte ikke glemme, at den staar som en Gravsten over en Mestergriis, og det var rart, om denne vedblivende kunde holdes i Jorden.

Borgmesteren bemærkede, at Malerarbejde jo var Sæsonarbejde, og naar der ikke var Arbejde til Svendene, maatte de afskediges lige saa vel som hos de private Mestre.

Toges til Efterretning.

